

De geoorde Fuut te Winterswijk. — Zij, die belang stellen in het vogelleven, zullen zich met mij verheugen over het feit dat dit jaar de geoorde Fuut broedende is geconstateerd achter Winterswijk, vlak binnen de grens bij het dorpje Oeding in Westfalen.

Het broedterrein is een prachtige waterplas, met helder, diep water, omzoomd door mooie Lischdoddengroepen en dichte braam- en wilgenbosschjes. Op de kleiige heuveltjes, op sommige plekjes geheel met klein Hoefblad bedekt, bloeit de gele Honingklaver, een plant, die in dergelijke streken, bijv. in Denekamp, geen onbekende is.

Het ontstaan van deze mooie plas, is te danken aan een, reeds vele jaren geleden afgebroken, steenbakkerij, die hier ter gewinning van de tertiaire klei, werkzaam was. Langzamerhand ontwikkelde zich er een zeer rijke fauna en flora, nu reeds een bezoek overwaard.

Den 16den Juni werd ik voor 't eerst opmerkzaam gemaakt op de aanwezigheid van de geoorde Fuut, door een jong fuutje dat, heel eenzaam en verlaten, met uitgespreide vleugelstompjes en pooten plat op 't water rondobberde. Het diertje was gestoken in een donker-bruin dons pakje, versierd met onduidelijke lengte streepen op den rug; aan de punt van 't donkere snaveltje viel een helgeel vlekje, het litteken van het eitandje, duidelijk op.

De volgende dag, 17 Juni, zou mij zekerheid geven in mijn vermoeden dat 't misschien een jong geoord Fuutje zou zijn. Door een toeval ontdekte ik het nest.

Aan 't eind van een smalle landtong, hoorde ik opeens een zacht geplons en dadelijk daarop een scherp „brèk”, dat zich na eenigen tijd nog een paar maal herhaalde. Goed verborgen in mijn boschje aan den overkant, kon ik het dier ¹⁾ door mijn trouwe kijker prachtig waarnemen. De kop was heelemaal zwart, evenals de snavel; zeer opvallend was de prachtige oranjebruine pluimstreep over het oog, de onderzijde van den vogel kon ik niet goed zien, wel echter nam ik waar dat althans de hals donker gekleurd was.

Plotseling een hevig geplons en weg was hij ondergedoken! Jammer genoeg heb ik het dier niet meer teruggezien, het moet nogal ver, achter het schiereiland om, zijn doorgezwoomen, want later hoorde ik zijn schreeuwende roep nog eenige keeren, een heel eindje weg.

Mijn eerste werk was natuurlijk het nest te onderzoeken; goed verborgen onder overhangende kamperfoelie en bramen, lag het daar onder mij, een openstapelning van een beetje modder met veel takjes en dorre bladeren, leeg!

De zaak was opgelost, toen ik drie dons jongen, opdezelfde wijze als het ex. van den vorigen dag, als geradbraakt, in een kring rondom het nest zag rondrijven. Ze lieten zich rustig even uit 't water opnemen en maakten ook al zachte „brèk-brèk” geluiden.

Weet iemand of ze al eerder in Winterswijk, bijv. op 't Korenburgerveen zijn waargenomen? Zoo niet, dan hoop ik van ganscher harte dat ze zich hier de komende jaren blijvend zullen gaan vestigen!

Amsterdam.

M. A. LIEFTINCK.

De Sterntjes op Schiermonnikoog. — De beide zeezwaluwkolonies hebben het hier dezen zomer weer zwaar te verantwoorden gehad: door den storm en de regens zijn nagenoeg alle jongen omgekomen.

Schiermonnikoog, 13 Juli 1922.

D. WOLTMAN.

Merkwaardigheid van Vliegen. — Bij ons laatste bezoek aan de Grootte-kerktoren, viel ons het volgende op. Op een zandsteenentrap lagen op de treden honderden vliegen. Ze zaten eerst aan de onderkant der hooger gelegen treden, vielen dan plotseling recht naar beneden, en bleven op de treden spartelend liggen, terwijl ze na eenige minuten dood gingen. Warm was het nu bepaald niet, en naar buiten konden ze makkelijk door de vele raampjes. Ook op de omloopen lagen verscheidene dood, evenals op hoogere verdie-

1) (Mannetje of wijfje?)